

Súd: Okresný súd Rožňava
Spisová značka: 4C/64/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7820204796
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 10. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Iveta Farkašovská
ECLI: ECLI:SK:OSRV:2021:7820204796.9

Uznesenie

Okresný súd Rožňava v spore žalobkyne Mgr. X. D., nar. XX. XX. XXXX, bytom I. X, XXX XX I., zast. JUDr. Ladislav Csákó, advokát, Hviezdoslavova 4, 048 01 Rožňava, proti žalovanému B. N., nar. XX. XX. XXXX, bytom I. X, XXX XX Z., o nariadenie neodkladného opatrenia, takto

rozhodol:

I. Súd u k l a d á B. N., nar. XX.XX.XXXX, bytom I. Č..X, XXX XX Z. zdržať sa rozširovania a zverejňovania difamujúcich výrokov zneuct'ujúcej, znevažujúcej, dehonestujúcej, diskreditačnej povahy, spojených s Mgr. X. D., nar. XX.XX.XXXX, tr. bytom I. Č.. X, XXX XX I., spôsobilých zasiahnuť do sféry jej osobnosti, a to až do právoplatného skončenia vo veci samej vedenej na OS Rožňava v konaní sp. zn. 4C/64/2020.

odôvodnenie:

1. Žalobkyňa podala na súd dňa 28.12. 2020 žalobu, kde žiada, aby súd uložil žalovanému : I. Žalovaný je povinný do 3 dní odo dňa právoplatnosti rozsudku písomne sa ospravedlniť žalobkyni doporučeným listom adresovaným k jej rukám na adresu jej pracoviska SNM - Múzeum Betliar, Kaštieľ Betliar so sídlom Kaštieľna 6, 049 21 Betliar nasledovného znenia: "Vážená Mgr. X. D., týmto odvolávam výroky prednesené na Vašu adresu a ktorými som Vás označil za neslušnú, nepokornú, arogantnú, pohŕdajúcu prácou a výsledkami iných, lakomú, závistlivú osobu, ktorá mnohým veciam nerozumie a ktorá má povrchné vedomosti a kradne z môjho duševného vlastníctva a že ste neskúsená, máte arogantné vystupovanie nehodné pracovníka pôsobiaceho v oblasti kultúry, že ste ľudsky a odborne neschopná a nekompetentná zastávať funkciu riaditeľa múzea a nemáte predpoklady ani na rádovú prácu v kultúre a na úseku ochrany a zachovávaní kultúrneho dedičstva, pretože tieto tvrdenia nie sú pravdivé a ospravedlňujem sa Vám za ne."II. Žalovaný je povinný do 3 dní odo dňa právoplatnosti rozsudku písomne sa ospravedlniť žalobkyni doporučeným listom adresovaným Mgr. Y. E., generálnemu riaditeľovi SNM na adresu jeho pracoviska: Vajanského náb. 2, 810 06 Bratislava nasledovného znenia: "Vážený pán generálny riaditeľ Mgr. Y. E., týmto odvolávam výroky, ktoré som predniesol v liste datovanom 24. 4. 2019 a ktorý list som poslal Vám a ktorými výrokmi som označil Mgr. X. D.A., riaditeľku Múzea Betliar za neslušnú, nepokornú, arogantnú, pohŕdajúcu prácou a výsledkami iných, lakomú, závistlivú osobu, ktorá mnohým veciam nerozumie, pretože tieto tvrdenia nie sú pravdivé a ospravedlňujem sa za ne."III. Žalovaný je povinný do 3 dní odo dňa právoplatnosti rozsudku sa ospravedlniť žalobkyni na stránkach a skupinách sociálnej siete Facebook s názvom "Fanny/Franciska", "Aristokracia na Slovensku", "Várbarátok", "ROŽŇAVA a OKOLIE sú SPOLU!", "Krasznahorka várának megmaradásáért és megújulásáért", "Krasnohorské Podhradie a hrad Krásna Hôrka na starých fotografiách" zverejnením príspevku tohto znenia: "Vážená pani riaditeľka Múzea Betliar Mgr. X. D.Á., týmto odvolávam výroky, ktoré som predniesol na Vašu adresu a ktorými som Vás označil za neslušnú, nepokornú, arogantnú, pohŕdajúcu prácou a výsledkami iných, lakomú, závistlivú osobu, ktorá mnohým veciam nerozumie a ktorá má povrchné vedomosti a kradne z môjho duševného vlastníctva a že ste neskúsená, máte arogantné vystupovanie nehodné pracovníka pôsobiaceho v oblasti kultúry, že ste ľudsky a odborne neschopná a nekompetentná zastávať funkciu riaditeľa múzea a nemáte predpoklady ani na rádovú prácu v kultúre a na úseku ochrany a zachovávaní kultúrneho dedičstva, pretože tieto tvrdenia nie

sú pravdivé a ospravedlňujem sa Vám za ne." IV. Žalobkyni sa priznáva voči žalovanému právo na náhradu trov konania v rozsahu 100%, o výške ktorých rozhodne súd prvej inštancie samostatným rozhodnutím po právoplatnosti tohto rozsudku. Žalobu odôvodnila tým, že je riaditeľkou Slovenského národného múzea - Múzea Betliar, Kaštieľ Betliar so sídlom Kaštieľna 6 v Betliari, v okrese Rožňava. Žalovaný je fyzická osoba, ktorá -ako to o sebe tvrdí, sa zaujímajú sa o kultúru a históriu v našom okolí. Žalobkyňa tieto jeho záujmy nerozporuje a hlboko rešpektuje, avšak je presvedčená o tom, že tieto jeho záujmy ho v žiadnom prípade neopravňujú k tomu, aby sa mohol hanlivo vyjadrovať k práci iných. Žalovaný sa však už veľmi dlhú dobu veľmi negatívne, urážajúco a hanlivo vyjadruje na jej adresu a k jej práci s tým, že v hrubom rozpore s dobrými mravmi, predovšetkým (nie však výlučne) prostredníctvom rôznych médií o nej rozširuje nepravdivé údaje, čím poškodzuje jej dobré meno a tým zároveň aj neoprávnené zasahuje do sféry jej osobnosti. V rámci týchto prejavov žalovaný o nej opakovane uvádza, že je neslušná, nepokorná, arogantná, pohŕdajúca prácou a výsledkami iných, že je lakomá, závistlivá, že mnohým veciam nerozumie; inde o nej uvádza, že má povrchné vedomosti, že kradne z jeho duševného vlastníctva, že je mladá a neskúsená, že má arogantné vystupovanie, ktoré nie je hodné pracovníka pôsobiaceho v oblasti kultúry, že je ľudsky a odborne neschopná a nekompetentná zastávať funkciu riaditeľa múzea, že nemá predpoklady ani na rádovú prácu v kultúre a na úseku ochrany a zachovávaní kultúrneho dedičstva, pričom sa jej priamo vyhráza, že o tomto jej "správaní" bude podrobne hovoriť na svojich prednáškach a že bude o tom písať rozsiahlo vo viacerých žánroch. Tieto nepravdivé informácie uviedol o. i. aj vo svojich listoch adresovaných môjmu nadriadenému, generálnemu riaditeľovi Slovenského národného múzea (v ďalšom len ako SNM) zo dňa 24. 4. 2019 a 7.5. 2019. Žalovaný ju rovnako verejne osočuje na sociálnej sieti Facebook (v ďalšom tiež ako "FB"), najmä na stránkach / skupinách FB s názvom Fanny/Franciska", "Aristokracia na Slovensku", "Várbarátok", "ROŽŇAVA a OKOLIE sú SPOLU!", "Krasnahorka várának megmaradásáért és megújulásáért", "Krasnohorské Podhradie a hrad Krásna Hôrka na starých fotografiách" a i. Žalovaný dokonca vytvoril sériu príspevkov, v ktorých či už priamo (uverejnením jej mena a jej tváre) alebo nepriamo (najčastejšie uvedením mojej funkcie) uvádza ďalšie nepravdivé tvrdenia v podobe o jej údajnej ľudskej a odbornej nepripravenosti, nespôsobilosti, o jej ním tvrdenej úplnej nekompetentnosti. Taktiež sa zmieňuje o akýchsi "záhadných okolnostiach" môjho menovania do funkcie, ktorú zastáva s tým, že údaje sa mala dostať na túto funkciu vďaka nejakému podvodnému, zmanipulovanému výberovému konaniu. Okrem toho o nej tvrdí, že sa správa nevzdelane, duševne chudobne, mimoriadne hlúpo a podlo. Navyše sa jej opätovne vyhráza tým, že tieto tvrdenia bude šíriť v textovej tlačenej a hovorenej podobe. Tieto vyhrážky v podstate aj naplnil, o čom jasne svedčia k žalobe pripojené príspevky zo sociálnej siete FB. Ďalej ju označuje za bábku, ktorou (pre moju ním tvrdenú neschopnosť) hýbe jej predchodca vo funkcii riaditeľa múzea Mgr. G. Y. V tomto konaní žalovaný pokračuje v podstate od jari r. 2019 až doposiaľ v zmysle svojich vyhrážok, čiže značne dlhú dobu, a to spôsobom, ktorým značne zvyšuje intenzitu svojho konania, keďže jeho nepravdivé výroky sprístupňuje veľkému, presne neurčiteľnému počtu osôb. Žalobkyňa nespochybňuje právo žalovaného verejne sa vyjadrovať a prezentovať svoj názor čo aj väčšiemu počtu osôb, hoci i na sociálnych sieťach a v médiách, avšak je tej mienky, že nikto tak nesmie konať na základe vymyslených, zavádzajúcich a zlomyseľných tvrdení, a už vôbec nie v rozpore s dobrými mravmi (osobitne nie v hrubom rozpore s nimi), pretože ani toto právo nie je nekonečné a je limitované minimálne osobnostnými právami iných. Považuje za nesporné, že žalovaný konaním, ktoré vyššie špecifikuje, nielenže zasiahol do sféry jej osobnosti, dotkol sa jej občianskej cti a ľudskej dôstojnosti, ako aj jej dobrého mena, ale v tomto konaní neprestajne pokračuje. Nemôže byť ani len tých najmenších pochyb o tom, že predmetným konaním žalovaného bola v značnej miere znížená jej dôstojnosť a spoločenská vážnosť, o čom svedčia aj reakcie čitateľov označených stránok na sociálnej sieti. Podľa § 11 Občianskeho zákonníka fyzická osoba má právo na ochranu svojej osobnosti, najmä života a zdravia, občianskej cti a ľudskej dôstojnosti, ako aj súkromia, svojho mena a prejavov osobnej povahy. Okrem toho z § 13 Občianskeho zákonníka vyplýva: (1) Fyzická osoba má právo najmä sa domáhať, aby sa upustilo od neoprávnených zásahov do práva na ochranu jej osobnosti, aby sa odstránili následky týchto zásahov a aby mu bolo dané primerané zadosťučinenie. (2) Pokiaľ by sa nezdalo postačujúce zadosťučinenie podľa odseku 1 najmä preto, že bola v značnej miere znížená dôstojnosť fyzickej osoby alebo jej vážnosť v spoločnosti, má fyzická osoba tiež právo na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch. (3) Výšku náhrady podľa odseku 2 určí súd s prihliadnutím na závažnosť vzniknutej ujmy a na okolnosti, za ktorých k porušeniu práva došlo. Pochopiteľne tento stav žalobkyňa nemohla donekonečna tolerovať a uvedené zásahy do jej osobnostných práv najprv sa snažila vyriešiť podaním trestného oznámenia pre podozrenie zo spáchania trestného činu ohovárania podľa § 373 Trestného zákona z dôvodov uvedených v písomnom vyhotovení jej trestného oznámenia, ktoré rovnako pripája žalobe. Orgány činné v trestnom konaní rovnako dospeli k záveru, že konanie žalovaného nie

je medziach zákona, žalovaný koná protiprávne a že jeho konanie naplňa pojmové znaky priestupku a preto predmetná trestná vec, v ktorej bolo začaté aj trestné stíhanie za prečin ohovárania, uznesením vyšetrovateľky OR PZ v Rožňave, OKP, pod ČVS: ORP-205/2-VYS-RV-2020 zo dňa 11.09.2020 bola postúpená Okresnému úradu na prejednanie priestupku. Okrem trestného oznámenia prostredníctvom právneho zástupcu žalobkyne sa obrátila na žalovaného pokusom o zmier zo dňa 03.11.2020, ktorým ho vyzvala, aby najneskôr do 10.11.2020 predložil (alebo označil) tzv. dôkaz pravdy pre prípad, že by jeho vyššie označené tvrdenia považoval za pravdivé a zároveň ktorými by vyvrátil zásah do sféry jej osobnosti. Súčasne ho vyzvala, aby bezodkladne prestal konať spôsobom, o ktorom sa vyššie zmienila, resp. akýmkoľvek spôsobom, ktorým zasahuje do jej osobnostných práv. Keďže je jasné, že žiaden dôkaz pravdy neexistuje (resp. nemôže existovať), o čom svedčí mimochodom aj list žalovaného zo dňa 11.11.2020, ktorý adresoval jej právnenému zástupcovi ako odpoveď na vyššie uvedený pokus o zmier a v ktorom sa ani len okrajovo nezmienil o žiadnom dôkaze pravdy a rovnako ignoroval výzvu, aby sa jej ospravedlnil doporučeným listom adresovaným jednak k mojim rukám, ako aj doporučeným listom adresovaným Mgr. Branislavovi Panisovi, generálnemu riaditeľovi SNM a tiež aj verejne, na vyššie uvedených skupinách/stránkach FB v znení uvedenom v predmetnom pokuse o zmier. S poukazom na uvedené, keď žalovaný nevyužil možnosť mimosúdneho vyriešenia veci, nevidí inú možnosť, ako sa domôcť nápravy, než podaním tejto žaloby. Ako to z citácie ust. § 13 ods. 2 Občianskeho zákonníka uvedenej v bode III. tejto žaloby vyplýva, pokiaľ by sa nezdalo postačujúce zadosťučinenie podľa odseku 1 najmä preto, že bola v značnej miere znížená dôstojnosť fyzickej osoby alebo jeho vážnosť v spoločnosti, má fyzická osoba tiež právo na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch. Ona je síce veľmi hlboko presvedčená o tom, že v prejednávanej veci ide presne o takýto prípad, nakoľko jej dôstojnosť a vážnosť v spoločnosti, a to ako u ľudí, ktorí ma osobne poznajú, tak aj u úplne cudzích ľudí, ktorí ma "poznajú" len z médií, bola v značnej miere znížená, rozhodla sa podať túto žalobu bez toho, aby sa domáhala aj náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch, aby žalovaný mal ešte jednu možnosť zvážiť, či by predsa nebolo preňho priaznivejšie vrátiť sa z kratšej cesty, ospravedlniť sa jej a prestať vo svojej proti zákonnej činnosti.

2. Žalovaný sa k žalobe dňa 11.06. 2021 vyjadril tak, že 03.06. 2021 prevzal podpísané Uznesenie zo dňa 19.05. 2021, v ktorom ho súd vyzýval, aby sa v lehote do 15 dní písomne vyjadril k žalobe. O tejto Okresný súd v Rožňave rozhodol opäť bez jeho prítomnosti, čo považuje za absolútne neprijateľné a drsný prejav arogancie moci! Vo veci podozrenia z viacerých protizákonných konaní pracovníkov Slovenského národného múzea, i jej odbočky Múzea Betliar píše v knihe, ktorú vydal ku koncu apríla 2021, a ktorú chcel odovzdať i predsedovi Okresného súdu v Rožňave 07.06. 2021. Nebol ale k nemu pripustený, ale napadnutý strážnikmi na Okresnom súde v Rožňave. Vo svojej knihe, v ktorej spracúva na základe dokumentov a autentických svedectiev históriu požiaru na hrade Krásna Hôrka z roku 2012, poukazuje a dokazuje svoje tvrdenia o nekompetentnosti, nespôsobilosti, ba aj o zločineckom správaní sa pracovníkov SNM.

3. Žalobkyňa podala dňa 31.12. 2020 návrh na nariadenie neodkladného opatrenia, kde žiadala neodkladným opatrením počnúc dňom doručenia tohto neodkladného opatrenia, aby súd uložil B. N., nar. XX.XX.XXXX, bytom I. X, XXX XX Z. zdržať sa akejkoľvek formy konania spočívajúceho v šírení a zverejňovaní informácií spojených s Mgr.X. D., nar. XX.XX.XXXX, bytom I. X, XXX XX I..

4. Súd uznesením tunajšieho súdu č.k. 4C/64/2020 - 93 zo dňa 19.01. 2021 tomuto návrhu na vydanie neodkladného opatrenia vyhovel.

5. Proti tomuto uzneseniu podal odvolanie žalovaný. Krajský súd v Košiciach uznesením č.k. 2Co 42/2021 - 129 zo dňa 25.03. 2021 uznesenie súdu 1. inštancie zmenil tak, že návrh na nariadenie neodkladného opatrenia zamietol.

6. V odôvodnení rozhodnutia odvolací súd uviedol, že žalobkyňa neosvedčila ani prvok naliehavosti na účely neodkladnej úpravy práv žalobkyne a takto nariadené neodkladné opatrenie nezodpovedá testu proporcionality proti sebe stojacich práv žalobkyne a žalovaného a zjavne prekračuje prípustnú mieru.

7. O ďalšom návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia zo dňa 23.06. 2021 súd rozhodol tak, že ho zamietol Žalobkyňa tento návrh zobrala späť, Krajský súd v Košiciach uznesením č.k. 3Co/142/2021 - 262 zo dňa 13.09. 2021 pripustil späťvzatie návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia zo dňa 23.06. 2021, doručeného Okresnému súdu Rožňava dňa 25.06. 2021, zrušil uznesenie Okresného súdu

Rožňava č.k. 4C/64/2020 - 208 zo dňa 14.07. 2021 a konanie o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia zo dňa 23.06. 2021, doručeného Okresnému súdu Rožňava dňa 25.06. 2021 zastavil.

8. Dňa 06.08. 2021 podala žalobkyňa nový návrh na nariadenie neodkladného opatrenie, ktorým žiada, aby súd neodkladným opatrením uložil B. N., nar. XX.XX.XXXX, bytom I. Č..X, XXX XX Z. zdržať sa rozširovania a zverejňovania difamujúcich výrokov zneucťujúcej, znevažujúcej, dehonestujúcej, diskreditačnej povahy, spojených s Mgr. X. D., nar. XX.XX.XXXX, tr. bytom I. Č.. X, XXX XX I., spôsobilých zasiahnuť do sféry jej osobnosti, a to až do právoplatného skončenia vo veci samej vedenej na OS Rožňava v konaní sp. zn. 4C/64/2020 a priznal jej voči žalovanému právo na náhradu trov konania v rozsahu 100 %, o výške ktorých rozhodne súd prvej inštancie samostatným rozhodnutím. Návrh odôvodnila tým, že žalobou zo dňa 11.12.2020 (ktorá je súčasťou súdneho spisu) sa domáha od žalovaného, aby sa jej písomne ospravedlnil doporučeným listom adresovaným k jej rukám na adresu jej pracoviska. Okrem toho sa dožaduje, aby žalovaný sa jej písomne ospravedlnil doporučeným listom adresovaným Mgr. Y. E., generálnemu riaditeľovi SNM na adresu jeho pracoviska, ako aj na stránkach a skupinách sociálnej siete Facebook s názvom „Fanny/ Franciska“, „Aristokracia na Slovensku“, „Várbarátok“, „ROŽŇAVA a OKOLIE sú SPOLU!“, „Krasznahorka várának megmaradásáért és megújulásáért“, „Krasnohorské Podhradie a hrad Krásna Hôrka na starých fotografiách“, všetok tak, ako to vyplýva z odôvodnenia pripojenej žaloby a na ktoré dôvody plne odkazuje, aby sa vyhla zbytočnej duplicity. Okrem samotnej žaloby v súdnej veci návrhom zo dňa 29.12.2020 a dňa 23.06.2021 sa dožadovala nariadenia neodkladného opatrenia, ktorým by súd v prebiehajúcom konaní nariadil žalovanému, aby sa zdržal akejkoľvek formy konania spočívajúceho v šírení a zverejňovaní informácií spojených s jej osobou. O jej prvom návrhu zo dňa 29.12.2020 súd prvej inštancie pod vyššie uvedenou sp. zn. rozhodol uznesením zo dňa 19.01.2021 tak, že nariadil neodkladné opatrenie, rozhodnutie ktoré následne bolo zmenené uznesením odvolacieho súdu pod sp. zn. 2Co/42/2021 zo dňa 25.03.2021 tak, že návrh na neodkladné opatrenie odvolací súd zamietol z dôvodov v ňom uvedených. Súd prvej inštancie ďalší jej návrh na nariadenie neodkladného opatrenia zo dňa 23.06.2021 zamietol tak, ako to vyplýva z písomného vyhotovenia jeho uznesenia hore uvedenej sp. zn. zo dňa 14.07.2021. Ona pôvodne mienila predmetné uznesenie súdu prvej inštancie zo dňa 14.07.2021 napadnúť odvolaním, pretože s týmto uznesením nesúhlasí, keďže podľa jej presvedčenia právo žalovaného na slobodu prejavu nemôže byť „nariadené“ jej právu na ochranu osobnosti, zvlášť za situácie, že žalovaný permanentne zneužíva toto svoje právo a vykonáva ho zároveň aj v rozpore s dobrými mravmi tým, že o nej (ako aj o ďalších zamestnancoch Slovenského národného múzea) uverejňuje a rozširuje (výlučne) rôzne nepravdivé, difamujúce informácie. Svoje rozhodnutie na podanie odvolania proti predmetnému rozhodnutiu však prehodnotila, keďže aktivity žalovaného sa odo dňa vypracovania a podania jej posledného návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia značne zintenzívnili, samozrejme v jej neprospech, kvôli ktorým je nevyhnutné opäť bezodkladne upraviť pomery medzi ňou a žalovaným z dôvodov, ktoré ďalej uvedie. V prvom rade chce uviesť, že žalovaný naďalej ponúka na predaj svoju knihu „Prvých osem rokov (požiar na hrade Krásna Hôrka a pokusy o revitalizáciu)“ na sociálnych sieťach, vo viacerých verejných skupinách najmä na sociálnej sieti Facebook, najmä v tých, ktoré sa venujú histórii hradov a pamätihodnostiam. O tom, ako si robí reklamu v našom regióne, konkrétne v Z., kde v postate každý každého pozná, svedčia aj pripojené fotografické zábery z kníhkupectva „Prečo knihy“ na námestí Baníkov v Rožňave. Vo svojej knihe na viacerých miestach ohovára a osočuje nielen ju, ale v podstate celé Slovenské národné múzeum, najmä jeho špecializované pracovisko v Betliari, ako aj bývalého riaditeľa múzea (G. Y.), ale aj ďalších bývalých i terajších pracovníkov. Samozrejme žalovaný nezabudol ani na ňu vo svojej publikácii, avšak aby bola konkrétna, v prílohe tohto návrhu pripája jednotlivé časti z knihy žalovaného, kde sa vyjadruje priamo aj k jej osobe (najmä na str. 123 a 124). Z pripojených častí knihy je zrejmé, že žalovaný rozširuje o nej výlučne negatívne a zlomyseľné informácie. Ako to už aj naznačila v bode II. tohto návrhu, žalovaný svoje neoprávnené zásahy v poslednej dobe opäť rozšíril (aj) vo vzťahu k jej osobe, a naďalej zasahuje do jej osobnostných práv svojimi nepravdivými a zlomyseľnými tvrdeniami. Žalovaný v poslednej dobe pravidelne uverejňuje vo verejne prístupnej skupine „Fanny / Franciska“ na sociálnej sieti Facebook sériu príspevkov s názvom „Čo sa do knihy nedostalo“ (vo voľnom preklade do maďarského jazyka „Ami a könyvből kimaradt“), v ktorých v slovenskom a maďarskom jazyku ju opätovne osočuje a uvádza o nej hanlivé a nepravdivé informácie. Napríklad v príspevku zo dňa 02.07.2021 obhajuje svoje predošlé tvrdenia a naďalej stojí za tým, že podľa jeho názoru je nekompetentnou a nespôsobilou osobou, pričom tieto svoje tvrdenia dopĺňa tým, že nie je zorientovaná po odbornej stránke, ani vo svete Andrásyovcov, nemá všeobecné znalosti z histórie, a že opakovane tvrdí nezmysly týkajúce sa činnosti múzea. V tom istom príspevku žalovaný tvrdí, že bola spoluúčastníčkou rôznych, G.. Y. prevedených machinácií ukazujúcich známky trestnej

činnosti, zatiaľ vedome premlčaných a nevyšetrených. Dovoľuje si tu odcitovať jednu časť z označeného príspevku žalovaného (bez akejkoľvek úpravy, aby si zachovala autenticitu citácie): „Takže, ako môže mať dobré meno inštitúcia, jej pracovníci, ktorí boli priamo zodpovední za obrovské škody na národnom kultúrnom dedičstve, hrade Krásna Hôrka, ktoré vyhorelo predovšetkým nedbanlivosťou pracovníkov Slovenského národného múzea? Ako si môže také niečo vyprosiť organizácia, ktorej zamestnanci zo sebeckých dôvodov roky bránili obnove hradu Krásna Hôrka? Veru, takíto ľudia, takáto inštitúcia nemá dobré meno, ktoré by bolo možné poškodiť! A takto som ja nemohol byť, nemôžem byť tým, ktorý porušil, poškodil neexistujúce dobré meno neschopného jedinca a lajdáckej inštitúcie.“ V podobnom duchu sa vyjadruje k jej osobe aj vo svojom príspevku zverejnenom v označenej skupine (ktorej je správcom, resp. administrátorom) zo dňa 14.07.2021, v ktorom žalovaný okrem iného tvrdí nasledovné: „Ako to môžeme vidieť v úboho formulovanom, na viacerých miestach smiešnom Trestnom oznámení X.. D.j. Osoby nevzdelanej, na vážnejšiu funkciu nespôsobilej, ktorú si roky ako bábku pred sebou tlačí G.O. Y.. A vynáša za ňu rozhodnutia. X.. D. pravdepodobne dodnes nevie, do čoho je namočená, do čoho ju dostal tento, cynickým a protizákonným správaním sa zviditeľňujúci, pomätene vystupujúci človek. Ktorého osud momentálne závisí na tom, či vyšetrovacie orgány v spolupráci s prokurátorom uznajú za vhodné vyšetriť jeho zločiny.“ Žalovaný vo svojom príspevku zo dňa 18.07.2021 sám naznačuje, že v tomto duchu mieni pokračovať a zverejniť ničím nepodložené a zlomyseľné informácie aj v budúcnosti, a to s vysokou mierou pravdepodobnosti nie len voči nej, ale aj voči iným osobám alebo štátnym orgánom. Vyplýva to z popisu príspevku, ako aj zo samotného listu pripojeného k príspevku žalovaného z uvedeného dňa, kde žalovaný uvádza, že o „súde“ a o jeho neľudskom správaní bude nútený verejne hovoriť neskôr. Žalovaný vo svojom liste zo dňa 25.06.2021 opakovane dáva do pozornosti aj svoju knihu „Prvých osem rokov o požiari na hrade Krásna Hôrka“, v ktorej, ako to tvrdí žalovaný, píše o ľuďoch, ktorí robia zlé veci. Vyššie citované tvrdenia žalovaného spolu s ďalšími, najaktuálnejšími príspevkami pripája aj v prílohe tohto návrhu, z ktorých bez akýchkoľvek pochyb vyplýva, že žalovaný je neustále presvedčený o tom, že on môže o iných uvádzať akékoľvek (teda aj lživé, klamlivé, dehonestujúce) výroky, keďže iba jeho názor môže byť jediný správny, a to napriek tomu, že je evidentne mylný. Už aj z doterajšieho priebehu tohto súdneho konania je evidentné, že takéto konanie žalovaného nie je ojedinelé, ale je systematické, o čom svedčí aj jeho doterajšie správanie, z jeho strany ide o hrubé zasahovanie do jej osobnostných práv, pričom považuje za nesporné, že žalovaný konaním, ktoré vyššie špecifikuje, nielenže zasiahol do sféry jej osobnosti, dotkol sa jej občianskej cti a ľudskej dôstojnosti, ale v tomto konaní neprestajne pokračuje. Plne si uvedomuje, že žalovaný, rovnako ako každý občan v našom štáte, má Ústavou garantované práva na slobodu prejavu a právo vyjadrovať svoje názory slovom, písmom, tlačou, obrazom alebo iným spôsobom. Na strane druhej treba ale poukázať na to, že Ústava Slovenskej republiky garantuje každej fyzickej osobe právo na ochranu svojej osobnosti, najmä života a zdravia, občianskej cti a ľudskej dôstojnosti, ako aj súkromia, svojho mena a prejavov osobnej povahy, pričom v prípade porušenia týchto svojich práv má právo najmä sa domáhať, aby sa upustilo od neoprávnených zásahov do práva na ochranu jej osobnosti, aby sa odstránili následky týchto zásahov a aby jej bolo dané primerané zadostučinenie. Naša Ústava rovnako hovorí aj o tom, že slobodu prejavu a právo vyhľadávať a šíriť informácie možno obmedziť zákonom, ak ide o opatrenia v demokratickej spoločnosti nevyhnutné na ochranu práv a slobôd iných, bezpečnosť štátu, verejného poriadku, ochranu verejného zdravia a mravnosti. V danom prípade je evidentné, že jej ústavné práva na ochranu osobnosti konaním žalovaného už sú dlhodobo porušené (čo v podstate potvrdil odvolací súd, ako aj súd prvej inštancie v priebehu súdneho konania), pričom si uvedomuje aj ten fakt, že žalovaný má ústavné práva na slobodu prejavu a informácie, avšak z vyššie uvedených skutočností a pripojených dôkazov je zrejmé, že žalovaný dlhodobo, permanentne zneužíva toto svoje právo a vykonáva ho podľa jej názoru nie v medziach zákona. Je presvedčená o tom, že nikto by nemal prezentovať svoje názory (tobôž nie verejne) na základe vymyslených, zavádzajúcich a zlomyseľných tvrdení, a už vôbec nie v rozpore s dobrými mravmi (osobitne nie v hrubom rozpore s nimi), čo však žalovaný svojím konaním zjavne porušuje. Z uvedených dôvodov zastáva názor, že takému výkonu práva súd by nemal poskytnúť súdnu ochranu, a minimálne do právoplatného skončenia súdnej veci takéto nečestné konanie žalovaného by mal primerane obmedziť prinajmenšom tým, aby mu zakázal rozširovanie a zverejnenie hanlivých a difamujúcich výrokov znevažujúcej povahy spojených s jej osobou. Navyše zastáva názor, že nižšie navrhovaný výrok neodkladného opatrenia spĺňa požiadavku primeranosti obmedzenia pre žalovaného a zodpovedá aj testu proporcionality zásahu do práva žalovaného na slobodu prejavu v pomere k jej právu na ochranu osobnosti, keďže zohľadňujúc (a rešpektujúc) základné právo žalovaného na slobodu prejavu a informácie a nežiada, aby žalovaný sa zdržal akejkoľvek formy konania spočívajúceho v šírení a zverejňovaní informácií súvisiacich s jej osobou, ale navrhuje iba to, aby minimálne v priebehu súdneho konania nerozširoval a nezverejnil také dehonestujúce výroky o jej

osobe, s ktorými by mohol negatívne zasiahnuť do sféry jej osobnosti. Má dôvodnú obavu, že jej hrozí vážne nebezpečenstvo vzniku ďalšej ujmy, ak sa žalovanému nezakáže zdržať sa šírenia zneuctujúcich, znevažujúcich a iných, negatívnych tvrdení o jej osobe adresovaných či už konkrétnym osobám alebo vo forme príspevkov na sociálnych sieťach, v médiách, ako aj v písanej a tlačenej forme. Platí to o to viac, že nepravdivé a osočujúce informácie týkajúce sa jej osoby zverejňuje verejne, pre neobmedzený počet osôb, čo značne zvyšuje intenzitu protizákonného konania žalovaného. Z týchto podstatných dôvodov rozhodne zastáva názor, že je nevyhnutné bez zbytočného odkladu upraviť pomery medzi nimi a zabezpečiť, aby žalovaný prestal konať spôsobom, ktorým dlhodobo a nepretržite zasahuje do jej osobnostných práv. Navyše zastáva názor, že v tomto štádiu konania je tu daný aj prvok naliehavosti neodkladnej úpravy pomerov, keďže žalovaný vo verejnom šírení osočujúcich informácií o mojej osobe naďalej pokračuje a aj mieni pokračovať, v podstate bez akýchkoľvek zábran. Za týchto okolností podľa jej hlbokého presvedčenia dostatočne osvedčila existenciu jej nároku, ako aj naliehavú potrebu prinajmenšom dočasne upraviť pomery účastníkov konania, a to vo forme neodkladného opatrenia minimálne do právoplatného skončenia veci vedenej na tunajšom súde v konaní pod sp. zn. 4C/64/2020 (t.j. v prebiehajúcom konaní).

9. Žalovaný listom zo dňa 19.10. 2021 adresovanom priamo sudkyňi uviedol, že od začiatku tohto prípadu koná na základe falošného - klamlivého podania osoby, ktorá je podozrivá zo spáchania trestného činu. Koná bez toho, aby si ho čo i len raz vypočula. Vynáša rozsudku o ňom bez neho, čo je hrubé porušenie kultúrneho spolunažívania, pracovnej a morálnej etiky. Žiaľ, ako sa mal možnosť presvedčiť v uplynulých mesiacoch, tieto pojmy jej nič nevravia, ani nič pre ňu neznamenajú. Vo svojich textoch, vo svojej knihe o požiari na hrade Krásna Hôrka poukazuje na vážne, po dlhé roky trvajúce narušenia hospodárenia s našim národným kultúrnym dedičstvom, na veľmi vážne finančné škody spôsobené ľuďmi, ktorých sa ona ako sudkyňa a jej košickí kolegovia snažia kryť. Robí zle a toto jej asi tiež nič neznamená. Opätovne žiada o normálny, ľudský prístup k tejto veci a kultúrne vyjadrovanie sa.

10. Podľa § 324 ods. 1 CSP pred začatím konania, počas konania a po jeho skončení súd môže na návrh nariadiť neodkladné opatrenie.

11. Podľa § 325 od. 1 CSP neodkladné opatrenie môže súd nariadiť, ak je potrebné bezodkladne upraviť pomery alebo ak je obava, že exekúcia bude ohrozená.

12. V zmysle § 325 ods. 2 písm. d/ CSP neodkladným opatrením možno strane uložiť najmä, aby niečo vykonala, niečo sa zdržala alebo niečo znášala.

13. Podľa § 326 ods. 1 CSP v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia sa popri náležitostiach žaloby podľa § 132 uvedie opísanie rozhodujúcich skutočností odôvodňujúcich potrebu neodkladnej úpravy pomerov alebo obavu, že exekúcia bude ohrozená, opísanie skutočností hodnoverne osvedčujúcich dôvodnosť a trvanie nároku, ktorému sa má poskytnúť ochrana a musí byť z neho zrejmé, akého neodkladného opatrenia sa navrhovateľ domáha.

14. Podľa § 329 ods. 1 veta prvá CSP súd môže rozhodnúť o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia aj bez vylúču a vyjadrenia strán a bez nariadenia pojednávania.

15. Podľa § 329 ods. 2 CSP pre neodkladné opatrenie je rozhodujúci stav v čase vydania uznesenia súdu prvej inštancie.

16. Aj v konaní o neodkladnom opatrení sú strany povinné označiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení (§ 149 a nasl. CSP). Všetky zásady dokazovania platné v civilnom procese sa však nemôžu uplatniť v celej šírke s ohľadom na potrebu poskytnutia rýchlej a účinnej ochrany práv prostredníctvom nariadeného neodkladného opatrenia. Pri rozhodovaní o neodkladnom opatrení ide o osvedčovanie tvrdených skutočností, čo na rozdiel od dokazovania znamená, že súd prostredníctvom označených dôkazov zisťuje najvýznamnejšie skutočnosti dôležité pre rozhodnutie.

17. Dokazovanie v zmysle § 185 a nasl. CSP súd nevykonáva a pri rozhodovaní vychádza z obsahu návrhu, a zo skutočností, ktoré boli osvedčené. Pomery, ktoré majú byť neodkladným opatrením upravené, musia mať vždy povahu právnych pomerov. Potreba ich úpravy musí byť neodkladná,

obsahujúca prvky naliehavosti a nevyhnutnosti, ktoré však bez ďalšieho neznamenujú, že ide o akútny a jednorazový stav. Táto potreba môže pretrvávajúť aj po určité dlhšie časové obdobie.

18. Z vyššie uvedeného vyplýva, že súd môže vyhovieť návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia len za situácie, že už z návrhu na jeho nariadenie sú zrejmé také skutkové tvrdenia a označené také dôkazy, ktoré osvedčujú aspoň pravdepodobnosť existencie nároku, ktorému sa má poskytnúť ochrana a súčasne preukazujú, že skutočne hrozí vznik, či rozširovanie škody alebo inej ujmy na právach a oprávnených záujmov navrhovateľa neodkladného opatrenia, keď dôkazné bremeno spočíva výlučne na navrhovateľovi.

19. Pred nariadením neodkladného opatrenia je súd povinný vyhodnotiť, či : a/ je osvedčená existencia právneho vzťahu medzi sporovými stranami, b/ žalobkyňou tvrdené a osvedčené skutočnosti odôvodňujú potrebu neodkladnej úpravy pomerov alebo obavu z ohrozenia exekúcie, c/ uložením požadovanej povinnosti alebo obmedzenia objektívne možno dosiahnuť ochranu, ktorej sa žalobkyňa domáha, d/ navrhovaným neodkladným opatrením, pokiaľ má mať podľa okolností prípadu dočasný charakter, nebude vytvorený nenávratný stav, e/ právne účinky neodkladného opatrenia neobmedzia žalovaného ako povinnú osobu neprimeraným spôsobom a nad nevyhnutný rozsah.

20. Fyzická osoba má právo na ochranu svojej osobnosti, najmä života a zdravia, občianskej cti a ľudskej dôstojnosti, ako aj súkromia, svojho mena a prejavov osobnej povahy (§11 OZ).

21. Fyzická osoba má právo najmä sa domáhať, aby sa upustilo od neoprávnených zásahov do práva na ochranu jeho osobnosti, aby sa odstránili následky týchto zásahov a aby mu bolo dané primerané zadosťučinenie (§13 ods.1 OZ). Pokiaľ by sa nezdalo postačujúce zadosťučinenie podľa odseku 1 najmä preto, že bola v značnej miere znížená dôstojnosť fyzickej osoby alebo jeho vážnosť v spoločnosti, má fyzická osoba tiež právo na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch (§13 ods.2 OZ).

22. Predmetom konania vo veci samej ako i konania o nariadenie neodkladného opatrenia je právo na ochranu osobnosti žalobkyne. Toto právo je absolútnym právom fyzickej osoby, teda pôsobí proti každému, tak proti ostatným fyzickým, právnickým osobám, ako aj proti štátu. Jeho obsahom je zákaz akéhokoľvek zásahu spôsobilého vyvolať ohrozenie, či porušenie práv príkladmo vymedzených § 11 OZ, keď na poskytnutie ochrany sa nevyžaduje vyvolanie následkov, ale postačuje, ak zásah je spôsobilý vyvolať ohrozenie alebo narušenie chránených práv. Pri aplikácii sankcie je vždy potrebné dodržiavať zásadu primeranosti, teda prostriedky ochrany poskytované podľa § 13 OZ musia byť primerané povahe zásahu. Česť fyzickej osoby predstavuje významné hodnoty osobnosti, má dôležitý význam pre vzťah dotknutej fyzickej osoby k iným, čím ovplyvňuje aj jej postavenie v spoločnosti. Kto o inom zverejňuje hanlivé informácie, nemožno jeho konanie považovať za rozumné alebo legitímne. Pokiaľ má ísť o oprávnenú kritiku, táto musí byť vždy vecná, konkrétna a primeraná, čo do obsahu, formy i miesta, na ktorom bola prednesená. Prípustná kritika nesmie vybočovať z medzí sledovaného a spoločensky uznávaného účelu.

23. Na účely konania o neodkladnom opatrení žalobkyňa osvedčila existenciu zásahu do svojho práva na ochranu osobnosti, keď preukázala, že žalovaný na sociálnych sieťach, knihou z apríla 2021 ohovára, osočuje, uvádza, že je nekompletná, nevzdelaná, nepripravená, dosadená na výkon funkcie, ktorú mala obsadiť na základe zmanipulovaného výberového konania (konanie žalovaného je popísané v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia). Žalobkyňa súdu o týchto skutočnostiach doložila listinné dôkazy (príspevok zo dňa 02.07. 2021, zo dňa 14.07. 2021). Nepochybne ide o také skutkové tvrdenia, či hodnotiace úsudky, žalovaného, ktoré majú spôsobilosť ohroziť česť a dobrú povesť žalobkyne, a pokiaľ im chýba vecný základ vyplývajúci z overiteľných pravdivých informácií, je opodstatnené požadovať od žalovaného nápravu. Žalobkyňa ako riaditeľka štátnej príspevkovej organizácie, nie je v postavení verejného činiteľa, teda v postavení osoby, ktorej prislúcha právo výkonu verejnej moci v mene štátu, ale z titulu svojho postavenia patrí do okruhu osôb verejného záujmu. Rozsah ochrany jej osobnostných práv je širší ako v prípade verejného činiteľa (politika, prokurátora, ..), no jej činnosť môže byť predmetom verejnej kontroly a s ňou súvisiacej verejnej kritiky, pokiaľ ide o ochranu národného kultúrneho dedičstva, či chod štátnej inštitúcie, ktorá kritika musí byť vecná, podložená a primeraná (ako aj konštatuje odvolací súd v odôvodnení uznesenia č.k. 2Co/42/2021 - 129 zo dňa 25.03. 2021).

24. Žalovaný opakovane (aj naposledy v liste zo dňa 19.10. 2021 adresovanom sudkyni) uviedol, že súd „vynáša rozsudky“ bez neho, bez toho, aby ho vypočul. Inštitút neodkladného opatrenia nepredpokladá „výsluch“ žalovaného, resp. vykonávanie dokazovania. Súd napriek tomu, že to nebolo jeho povinnosťou, doručil návrh na vyjadrenie žalovanému, ktorý sa vyjadril spôsobom opísaným v ods. 9 tohto odôvodnenia.

25. Žalobkyňa konanie žalovaného popísala v žalobe a v poradí treťom návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia. Je zrejmé, že konanie žalovaného tam popísané pretrváva, resp. sa stupňuje. Žalovaný nevyužil možnosť poprieť tvrdenie žalobkyne, nevyjadril sa k návrhu na výzvu súdu, ale komentuje, kritizuje činnosť súdu a adresuje to aj rôznym inštitúciami (Úradu na ochranu oznamovateľov protispoločenskej činnosti a NS SR - viď čl. 256).

26. V tomto (v poradí treťom) návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia žalobkyňa spresnila, opravila návrh (v časti týkajúceho sa druhu podávaných informácií o žalobkyni a doby trvania neodkladného opatrenia) a osvedčila dôvodnosť návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia. Žalovaný súdu ani neoznačil skutočnosti odôvodňujúce zamietnutie návrhu, ani ich neosvedčil.

27. Žalovaný do práv žalobkyne uvedených v § 11 OZ, čl. 19 a čl. 22 Ústavy SR nesmie zasahovať bez legitímne sledovaného účelu. Negatívny osobný vzťah žalovaného k žalobkyni nemá byť zdrojom nepravdivých, pravdu skresľujúcich, alebo znevažujúcich vyjadrení na jej adresu vo verejnom priestore. Aj osoby v postavení verejných činiteľov, či osoby verejného záujmu alebo osoby inak verejne známe majú zaručenú ochranu svojej osobnosti, a ich kritika, či informácie o nich poskytované nesmú byť samoučelné, založené len na nepriateľskom vzťahu k nim.

28. Pri takto formulovanom návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, ktorému súd vyhovel, je zachovaná požiadavka, aby v čase uplatnenia nároku konanie žalovaného trvalo a tiež reálne hrozilo jeho budúce opakovanie. Takto formulované zakazovacie resp. zdržovacie konanie nepresiahne cieľ ochrany osobnosti. Nie je nadmieru obmedzujúce pôvodcu zásahu nad rámec sledovaného účelu. Je zachované právo žalovaného na slobodu prejavu a informácií. Súd považuje najmä tvrdenia žalovaného v príspevkoch zo dňa 02.07. 2021 a 14.07. 2021 za také, ktoré tento rámec presahujú.

29. Súd má teda zato, že je v tomto prípade zachovaná aj zásada proporcionality, keď sa žalovaný má zdržať rozširovania a zverejňovania výrokov zneuctujúcej, znevažujúcej, dehonestujúcej a diskreditačnej povahy spojených so žalobkyňou, pričom sa toho má zdržať obmedzený čas - do právoplatného skončenia konania vo veci samej.

30. O náhrade trov konania o neodkladnom opatrení súd rozhodne podľa § 262 ods. 1/ CSP až v konečnom rozhodnutí vo veci samej.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu je možné podať odvolanie v lehote do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Krajský súd Košice, prostredníctvom tunajšieho súdu.

Podľa ust. § 363 CSP sa v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa ust. § 365 ods. 1 CSP odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo

h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.
Podľa odseku 3 uvedeného ustanovenia, odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.